

Zitting 1982–1983

17 837

Wijziging van de Wet investeringsrekening en van enkele belastingwetten (afschaffing investeringstoelage voor grote projecten)

B

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 12 oktober 1982

Bij Kabinetsmissive van 23 augustus 1982, nr. 35, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Ministers van Economische Zaken, van Financiën en van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een wetsontwerp met memorie van toelichting tot wijziging van de Wet investeringsrekening en van enkele belastingwetten (afschaffing investeringstoelage voor grote projecten).

De Raad van State acht de toelichting van het wetsvoorstel – het vervallen van paragraaf 2 van de derde afdeling van de Wet investeringsrekening – niet overtuigend. De kern van het betoog is vervat in het onderdeel «Europeesrechtelijke problematiek». Daarin is de nadruk gelegd op zowel het «teleurstellend» eindresultaat van de toetsing door de Europese Commissie als van de toetsingsprocedure in de praktijk. Het teleurstellende van het eindresultaat wordt geadstrueerd met gegevens over de ingediende aanvragen, waarop positief en negatief is beschikt. Hoewel in de meeste gevallen positief is beschikt (38 tegenover 12), is het belang dat gediend is met de 12 gevallen, waarin negatief is beschikt, ongeveer gelijk te stellen met dat van de 38 gevallen waarin positief is beschikt.

De Raad meent dat slechts dan van een teleurstellend resultaat, dat zou moeten leiden tot het rigoureuze afschaffen van de gehele regeling, kan worden gesproken, indien kan worden aannemelijk gemaakt, dat de Commissie in de 12 gevallen waarin zij negatief heeft beschikt, een niet te voorzien stringent beleid heeft gevoerd, dan wel willekeurig is opgetreden. Daarvan blijkt echter niet uit de memorie van toelichting. Het is de Raad daarbij opgevallen dat de Nederlandse regering in geen van de gevallen waarin ongunstig is beschikt, gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid beroep bij het Hof van Justitie in te stellen. In het enige geval waarin, blijkens publikaties, het Hof is geadieerd, is het beroep door de ondernemer zelf ingesteld. Het arrest van het Hof van 17 september 1980 in de zaak 730/79 laat er weinig twijfel over bestaan dat de afwijzende beschikking de toets van de kritiek alleszins kan doorstaan. Zouden de andere gevallen een vergelijkbaar beeld opleveren dan is het, naar het oordeel van de Raad, niet verantwoord om in de toelichting een zwaar accent op de teleurstelling te leggen; veeleer zou geconstateerd moeten worden dat de Europeesrechtelijke problematiek destijds te optimistisch is beoordeeld. Meer in het algemeen merkt de Raad op dat het, naar zijn mening, aanbeveling verdient dat de bewindslieden hun voorstellen doen steunen

op argumenten ontleend aan de inhoudelijke merites van de geldende regeling en het niet laten bij kritiek op het optreden van de Commissie van de Europese Gemeenschappen. De Raad heeft dergelijke argumenten niet aangetroffen. Zelfs blijkt niet in hoeveel van de gevallen waarin negatief is beschikt een investering om die reden metterdaad achterwege is gebleven en in hoeveel van de gevallen waarin positief is beschikt, ook conform de aanvragen is geïnvesteerd.

Uit het voorgaande volgt in het bijzonder dat hetgeen in de memorie van toelichting is aangevoerd de Raad niet heeft overtuigd dat de mogelijkheid van een grote projectentoeslag geheel dient te vervallen. Het college is dan ook van oordeel dat nader ware te overwegen de wettelijke regeling zodanig aan te passen dat de voordelen voor bepaalde bedrijven behouden blijven onder vermindering van de fricties met het EEG-verdrag, die uit de bestaande redactie voortvloeien.

De Raad van State geeft U in overweging het wetsontwerp niet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal dan nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De waarnemend Vice-President van de Raad van State,
G. H. Veringa

